

er der dog i den faste Indtægt, som gør, at en Skat her lettere kan bæres, nemlig netop dette, at Indtægten er fast. Men hvor vil det ærede Medlem finde et Moment, som skulde kunne begrunde, at den Mand, der har den større Familie og er slettere stillet, gennem Forbrugsbeskatningen rammes saa meget haardere end den enlige Mand.

Det ærede Medlem klagede over det utaaleligt forøgede Tryk, som Skatten vil give, selv om den bliver vedtagen i Regeringsforslagets Skikkelse, og han fremførte som Eksempel Manden med de 15,000 Kr. i ren Formueindtægt. Lad os antage, at denne Mand faar 4 pCt. af sine Penge — efter de statistiske Oplysninger er det et ret rimeligt Tal — og lad os saa endda være flotte og tænke os, at han har lidt mindre, hvad der stiller Sagen ugunstigere skattemæssig set. Lad os give ham af en Formue paa 400,000 Kr. en Forrentning paa knap 4 pCt. Hvad kommer han saa til at betale i Skat? Naar jeg benytter de Beregninger, der ere gjorte om den effektive Skatteprocent, hvor man ikke kan faa Formue-Indtægten paa 15,000 Kr. nøjagtigt frem, men dog tilnærmelsesvis, viser det sig, at han kommer til at give 510 Kr. gennemsnitlig i Indkomstskat og gennemsnitlig 725 Kr. i Formueskat, altsaa i det hele ca. 1,235 Kr. Hvor meget var det tidligere? Han gav tidligere ca. 380 Kr. i Indkomstskat og ca. 400 Kr. i Formueskat, altsaa ca. 780 Kr. i alt. Nu kommer han altsaa til at give ca. 450 Kr. mere. Jeg indrømmer, at det er en antagelig Byrde for en Mand, hvis Indtægt ikke er mere end 15,000 Kr., selv om han, hvad der jo forøger Indtægtens Værdi og gør hans økonomiske Stilling overordentlig meget bedre, har det hele ud af en sikkert anbragt Formue paa 400,000 Kr. Jeg indrømmer, det kan være generende for en saadan Mand at give 450 Kr. mere i Skat til Staten om Aaret, men at han ikke skulde kunne bære den Udgift, at det skulde være en Byrde, under hvilken denne Mand vilde segne, og at det skulde være noget, der kunde drive ham ud af Landet, faar det ærede Medlem mig ikke til at tro.

Det ærede Medlem har dernæst ganske Uret, naar han overhovedet vil paavise Uretfærdigheden ved at lægge mere Skat særlig paa store Indtægter og Formuer derigennem, at Grunden til, at der skal lægges mere Skat paa disse, hovedsagelig er de stigende sociale Udgifter, og dem have disse Klasser egentlig ikke nogen Fordel af. Nu vil jeg paa ingen Maade skyde det ærede Medlem noget i Skoene, som ikke

er der, jeg ved godt, at det ærede Medlem ser socialt paa Samfundsforholdene, og naar han har sagt dette, vil han dermed ikke sige, at den vedkommende ikke som Statsborger skulde have en ideel og social Interesse i den sociale Lovgivnings Fremme, men han mener, at den vedkommende ikke har nogen økonomisk Fordel deraf. Jeg tillader mig dog at mene, at den vedkommende ogsaa har en økonomisk Fordel deraf. Jeg tillader mig at mene, at saaledes som Forholdene have udviklet sig i vor Tid, vilde Samfundets ordnede Funktion og regelmæssige Gang overhovedet ikke kunne sikres uden en social Lovgivning. Det vilde overhovedet ikke være muligt at holde Samfundsmaskineriet i Gang uden en saadan, der vilde komme for stærkt Pres paa Maskinen, det hele vilde sprænges, og der vilde komme alt for mange Ting i Ulave, hvis vi ikke havde haft den sociale Lovgivning, som vi have, der stræber at bøde paa den sociale Ulighed og udjævne Forskellighederne og derved muliggøre Samfundets Bestaaen. Der ligger foruden de ideelle sociale og politiske Interesser ogsaa indirekte en økonomisk Interesse deri.

Jeg skal nu vende mig til det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch), som spillede en ganske modsat Melodi. Hos ham var det helt igennem Regeringsforslagets utaalelige Tryk paa de smaa og lige saa utaalelige og lige saa urimelige Lempelighed overfor de store. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) var i Gaar i endnu stærkere Grad inde paa det samme. Atter her gør man sig skyldig i en kolossal Overdrivelse. Det er noget, man i det hele taget er slem til i Skattesager, det har jeg været inde paa før. Det viser sig ikke mindre, naar det drejer sig om Formue- og Indkomstskat, end naar det drejer sig om Skat paa Øl og Cigaretter. Det er ikke noget utaaleligt Tryk, der lægges paa de smaa i Samfundet ved den Forøgelse, Regeringsforslaget foreslaar. Jeg maa atter og atter minde ærede Medlemmer om, at vi staa ikke her for at teoretisere, vi staa ikke her for at sætte op paa Papiret det, som vi i vort Hjerte helst kunde ønske, men for at sætte noget op, der kan gennemføres, noget, der kan holde. Og naar det nu er vort Ønske i et Land med et Tokammersystem og et saadant Tokammersystem som det, vi have, at gennemføre en betydelig Udvikling af Indkomst- og Formueskatten og gøre dette Led i vort Skattesystem til et, der muligvis ogsaa i Frem-